

4. Kas kehtiva lepingu puudumist, millele on viidatud nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõikes 1 ja mis on direktiivi artikli 2 punktis a koostoimes artikliga 3 loetletud ebaõiglaste lepingutingimuste väljajätmise tulemus, tuleb tõlgendada nii, et see on sanktsioon, mis võib tuleneda tarbija sõnaselgel taotlusel tehtud konstitutiivsest kohtulahendist, mille tagajärjed kehtivad alates lepingu sõlmimise hetkest ehk *ex tunc*, ning tarbija ja ettevõtja tagasinõuded on sissenõutavad alates kohtuotsuse jõustumisest?
5. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 koostoimes 30. märtsi 2010. aasta Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega pannakse liikmesriigi kohtule kohustus teavitada tarbijat, kes on taotlenud lepingu kehtetuks tunnistamist seoses ebaõiglaste lepingutingimuste kõrvaldamisega, sellise lahenduse õiguslikest tagajärgedest, sh ettevõtja (panga) võimalikest tagasinõuetest, isegi kui selliseid nõudeid ei ole kõnealusel menetluses esitatud, samuti sellistest nõuetest, mille seaduslikkus ei ole selgelt määratletud, isegi olukorras, kus tarbijal on professionaalne esindaja?

(¹) EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Köln (Saksamaa) 23. jaanuaril 2020 – Biofa AG versus Sikma D. Vertriebs GmbH und Co. KG

(Kohtuasi C-29/20)

(2020/C 191/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Biofa AG

Kostja: Sikma D. Vertriebs GmbH und Co. KG

Eelotsuse küsimus

Kas toimeaine heakskiitmisega määruse (EL) nr 528/2012 (¹) artikli 9 lõike 1 punkti a alusel vastu võetud rakendusmäärusega määratakse ühtlasi liikmesriigis toimuva kohtumenetluse jaoks siduvalt kindlaks, et heakskiidetud aine eesmärk on toimida muude vahenditega peale puhtfüüsikaliste või -mehhaaniliste toimingute määruse nr 528/2012 artikli 3 lõike 1 punkti a tähenduses, või saab vaidlust lahendav liikmesriigi kohus ka pärast rakendusmääruse vastuvõtmist faktilise asjaoluna tuvastada, kas määruse nr 528/2012 artikli 3 lõike 1 punktis a esitatud tingimused on täidetud?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrus (EL) nr 528/2012, milles käsitletakse biotsiidide turul kättesaadavaks tegemist ja kasutamist (ELT 2012, L 167, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 29. jaanuaril 2020 – E versus Finanzamt N

(Kohtuasi C-45/20)

(2020/C 191/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: E

Vastustaja: Finanzamt N

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ⁽¹⁾ artikli 168 punktiga a koostoimes artikliga 167 on vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, mis näeb ette, et kui ostetud kauba või teenuse liigitamisel saab kasutada valikuõigust, siis puudub sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus, kui asjaomast liigitusotsust ei ole maksuasutustele edastatud enne asjaomase aasta käibedeklaratsiooni esitamiseks seaduses sätestatud tähtaja lõppemist?
2. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 168 punktiga a on vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, mille kohaselt lähtutakse isiklikuks tarbeks liigitamisest või eeldatakse seda, kui puuduvad (piisavad) tõendid ettevõtte vara hulka kuulumise kohta?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 29. jaanuaril 2020 – Z versus Finanzamt G

(Kohtuasi C-46/20)

(2020/C 191/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Z

Vastustaja: Finanzamt G

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ⁽¹⁾ artikli 168 punktiga a koostoimes artikliga 167 on vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, mis näeb ette, et kui ostetud kauba või teenuse liigitamisel saab kasutada valikuõigust, siis puudub sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus, kui asjaomast liigitusotsust ei ole maksuasutustele edastatud enne asjaomase aasta käibedeklaratsiooni esitamiseks seaduses sätestatud tähtaja lõppemist?
2. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 168 punktiga a on vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, mille kohaselt lähtutakse isiklikuks tarbeks liigitamisest või eeldatakse seda, kui puuduvad (piisavad) tõendid ettevõtte vara hulka kuulumise kohta?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.